

THE CHURCH WEEKLY

Vol. V

SUNDAY
15th JULY 1951

PRICE 2 ANNAS
PER COPY

NO. 26

THE LOST NECKLACE

(By T. Kagawa)

Once upon a time there was a lady soon to be married, who was busily engaged in making preparations for the great event. She was a Syrian, and in Syria from ancient time the women have always worn necklaces. The necklaces, though were not the kind that we are accustomed to see. They are not made of pearls, nor of yellow gold, but of silver-of silver coins in current use, ten of which are strung together to make a circle so if one of the pieces happens to disappear, the other nine are rendered useless; the necklace as a necklace is spoiled. It is as if you had lost your false tooth. What a funny feelings we have in our mouths when that which naturally ought to be present had disappeared. One has the same feeling when he has had to have a tooth pulled. Formerly there were thirty-two of them, each in its place. Then suddenly one is gone; every time the tongue touches the vacant spot an inexpressibly strange feeling comes over us. It is a disagreeable experience for us to lose one of our possessions, no matter what it is. Take even such a replaceable thing as a kitchen knife, for instance. If the one to which we have grown accustomed vanishes, we have a distinct sense of loss; no new one can take its place; some how it does not seem quite to fit, or impart the same feeling as the old. So we search and search for the lost article until it is found. I have in my possession a new fountain-pen brought to me from England by a friend; but if by chance I should lose this old cheap one which I habitually use, I should be strangely put out. For over seven years it has been my constant companion; three of my books have been written with it—Across the Death-line, A Shooter at the Sun, and From Star to Star;

it is only a cheap affair, but I have used it for so long that I set as much store by it as a carpenter does by his favourite plane. In quite the same way our old shoes are always the best; they seem to fit just right; they are comfortable; they do not tire the feet, and are always better than new, untried one when we are setting out for a long walk.

So when the young woman of the parable lost one of the coins that made up the necklace which seemed to rest so comfortably on her neck, she lighted a candle and began to search. Under the veranda, under the rugs, in every nook and corner she looked until she found it. Having found it she called in her neighbours. "Come on over", she said, "I have found the part of my necklace I thought I had lost. I don't know when I have felt so happy over anything. Come over and help me celebrate! This is only a parable; but looked at from the standpoint of the Lord of the Heaven, He who made the world and is the ultimate reality in the universe, we are part of His necklace. Are we silver, pearl, or diamond? At any rate we are each a Unit in the necklace. When we reflect on the meaning of existence, life is empty and meaningless unless we admit that man is a unit in the adornment of God.

"Oh, not says someone, man, is a sake drinking animal sheduled to pass his time in pleasure." A two-days' spree, however, always brings distress, the thrill has passed. Even a New Year's drinking bout, no matter how hilarious it has been, turns to gall with the passing of time. Unless we concede that the purpose of man is to adorn God, there is but little interest in this daily round we call life; but to be able to say, "I am part of God's

great necklace, I even I, am one of its pearls," is enough to alter our whole outlook on life. The minute we come to think that I, unkempt and ill-favoured as I am, am perhaps a part of God's adornment, we are forced to be more particular in the matter of our personal appearance.

"God, What is God? I know what I am, but does your God eat rice and follow the laws of nature? It is my money I use when I gamble". To thus despise oneself relieves one from the necessity of worry. "My body is my own. Whether my nose runs or syphilis germs pervade my whole system, it is my body. With my own money I buy my drinks. What's the row about? The reason why some people talk like this, turning their bodies into wine flagons, pickling themselves in alcohol from morning to night, themselves getting poorer and poorer while the wine merchant gets more and more prosperous—and such inebriates are not infrequently seen—is simply because they fail to realise that they are part of God's adornment. The sword-maker for the emperor purifies his body. Man who has been created by the Maker of Heaven and earth must not bring ruin upon himself. The giving in to self, the spirit of desperation which gives the body for sale or for prostitution, is a direct violation of the will of the Heavenly Father, who especially made us to be His adornment. I want us humans all to be beautiful; but if we are not links in God's necklace it is unnecessary that we even wash our faces. "Well, what of it? Even if my eyes are bleary and my nose is dirty, it is my own body, is it not? But the washing of the face and the combing of the hair, the fact that man is beautiful, that in gentleness of heart we mutually adorn ourselves

ആരോഗ്യവംകരി

കിടക്കയിൽ കിടന്നുകൊണ്ടുള്ള ചില വ്യായാമമുറകൾ

കുടവയറിനും ദഹനേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും നൽകുന്ന പ്രയോജനങ്ങൾ

(സി. ഇ. ജി.)

വ്യായാമമുറകൾ ദുഷ്കരമായതുകൊണ്ടു മാത്രം അവ വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കമായിരിക്കും. നേരെമറിച്ച് അവ ദുഷ്കരമായതുകൊണ്ടു തന്നെ അവ പരിശീലിക്കുന്നതിനു് അസൂകും കൂടിയിരിക്കുവാനാണു സാദ്ധ്യതയുള്ളതു്. വ്യായാമമുറകൾ വേണ്ടെന്നുവയ്ക്കുന്നതിനു യഥാർത്ഥകാരണം ഒരേ രീതിയിലുള്ള മുറകൾ ദിവസവും ചെയ്യുന്നതിലുള്ള വിരസത മാത്രമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ആദ്യമാദ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുവുള്ള അൽസൂകും ക്രമേണ അറി തണുക്കുന്നതോടു കൂടെ ആ വിഷയത്തിലുള്ള നിഷ്ഠയും കുറഞ്ഞുപോകുന്നു.

അതുകൊണ്ടു് വ്യായാമമുറകൾക്കു് വിവിധരൂപം അവശ്യമാകുന്നു. ഒരേ മാംസപേശിയുടെ വളർച്ചയ്ക്കും വികസനത്തിനും സഹായിക്കുന്ന മറ്റുമാറ്റമുറകളെങ്കിലും അഭ്യസിച്ചിരിക്കുന്നതു് മേലുദ്ധരിച്ച പ്രകാരത്തിൽ സംജാതമാകുന്ന വിരസത അകറ്റി നിർത്തുന്നതിനു സഹായകമായിരിക്കും.

ശരീരത്തിന്റെ രണ്ടുഭാഗങ്ങൾ—ഉദരവും (abdomen) പുറംതൊണ്ടിന്റെ താഴത്തെ ഭാഗവും (small of the back)—ശരീരമായി വികാസം പ്രാപിക്കേണ്ടതു് ഉള്ളിലുള്ള അവയവങ്ങളുടെ അഭോഗമായ പ്രവർത്തനത്തിനുവശ്യമാകുന്നു. ഈ ഭാഗങ്ങൾക്കു ശരീരയായ ആരോഗ്യമില്ലാത്തവർക്കും ദഹനക്രിയയ്ക്കും സിർകളുടെ പ്രവർത്തനത്തിനും ഭംഗം നേരിടാം. ഭാഗ്യവശാൽ കിടക്കയിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു തന്നെ ഈ ഭാഗങ്ങൾക്കു് ശരീരയായ വ്യായാമം നൽകാവുന്നതാണ്. യഥാർത്ഥം പറയുന്നവർക്കും ശരീരത്തിന്റെ മേൽപറഞ്ഞ ഭാഗങ്ങൾക്കു് വ്യായാമം നൽകുന്നതിനു പറവിയ സ്ഥലം കിടക്ക തന്നെയാകുന്നു.

ശരീരത്തിനു് ഉന്മേഷം നൽകുന്നതിനു് പശ്ചാത്തമയ ഏതെങ്കിലും ചില വ്യായാമമുറകൾ ചെയ്യാശേഷം താഴെ വിവരിക്കുന്ന മുറകൾ ഒന്നു ശ്രമിച്ചു നോക്കുക. നിങ്ങളുടെ പുതപ്പു മാറ്റിയിട്ടു് കാലുകൾ മടക്കി മുട്ടുകൾ രണ്ടും താടിയിൽ മുട്ടിയ്ക്കുവാനാണു് ഒന്നു ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. അ ശ്രമം ഏകദേശം വ

രമാവധി സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഒരു അന്ത്യശ്രമം കൂടെ നടത്തിയാലും. ഈ അന്ത്യശ്രമം ഉദരത്തിന്റെ അടിഭാഗത്തുള്ള മാംസപേശികൾക്കു് നല്ല വ്യായാമം നൽകുന്നു. ഇനിയും കാലുകൾ നിവർക്കും. എന്നാൽ അവ കിടക്കയിൽ സ്വർശിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് മേൽവിവരിച്ച വിധത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യംകൂടെ ചെയ്യുന്നോക്കുക. മിക്കവാറുംവേർക്കു് ഈ വ്യായാമമുറ മൂന്നു പ്രാവശ്യം അനുഷ്ഠിച്ചാൽ മതിയാകും. എന്നാൽ ഒരു മൂന്നു പ്രാവശ്യം കൂടെ ചെയ്യുന്നതു കൊണ്ടു് ദോഷമില്ല. ചെറുതായ ഒരു വേദന തോന്നുന്നവർക്കും പിന്നെ ഈ മുറ അന്തേക്കു് ആവർത്തിക്കരുതു്.

ഇനിയത്തെ വ്യായാമമുറ ഇരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമമാകുന്നു. കിടക്കയിൽ നിന്നു നിവർന്നു കിടന്നുകൊണ്ടു് എഴുന്നേറ്റിരിക്കുവാൻ നോക്കുക. ആ സമയം കാലുകൾ രണ്ടും കിടക്കയിൽ സ്വർശിച്ചിരിക്കണം. നിവർന്നു ഇരുന്ന കഴിഞ്ഞാൽ മുന്പോട്ടു കനിഞ്ഞു കാൽവാദങ്ങളിലെ വിരലുകളിൽ സ്വർശിക്കുമ്പോ എന്തു് ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കണം. അതു് സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ കരങ്ങൾ രണ്ടും അതിനു മേലുപോക്കേട്ടു് എത്രമാത്രം നീട്ടാമെന്നു് ഒരു അന്തിമശ്രമം കൂടെ ചെയ്യാനോക്കുക. ഈ അന്തിമശ്രമം ഉദരത്തിന്റെ മുറകൾ ഭാഗത്തെ മാംസപേശികൾ ചുരുങ്ങുന്നതിനു സഹായിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഈ വ്യായാമമുറകൾ രണ്ടും ഉദരത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തും താഴെയുമുള്ള മാംസപേശികൾക്കു് ആവശ്യമായ പ്രവർത്തനം നൽകുന്നു. അതു് കൊഴുത്തു തടിച്ച് മാംസളമായ ഉദരത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങൾക്കും ശരീരയായ വ്യായാമം നൽകി കുടവയർ തടയുന്നതിനും അർദ്ധമുറകളുടെ സഹായിക്കുന്നു.

ഇനിയും പുറകോട്ടു മലർന്നു കിടന്നു ശിരസു കിടക്കയിൽ സ്വർശിക്കട്ടെ. എന്നാൽ ശിരസ്സു കിടക്കയിൽ വിശ്രമിക്കുന്നതിനനുവദിക്കാതെ മേൽവിവരിച്ച രണ്ടാമത്തെ വ്യായാമമുറ മൂന്നോ നാലോ പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചു ചെയ്യുക. വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു് സാവധാനം ഒരു

ഡസൻ പ്രാവശ്യം ഈ മുറ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനേക്കാൾ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും ഈ മുറ മൂന്നോ ചു പ്രാവശ്യം എത്രയും ഉൾപ്പെടുമ്പലതയോടെ ചെയ്യുന്നതു്. അതു് മാംസപേശികളെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. സംശയമില്ല.

ഇനിയും കിടക്കയിൽ കിടന്നു പുതപ്പെടുത്തു് പുതച്ചുനോക്കുക. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ തണുപ്പു തോന്നുന്നവർക്കും ഒരു വ്യായാമമുറകൂടെ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മലർന്നുകിടന്നുകൊണ്ടു് ഉപ്പുറുദികൾ രണ്ടും കിടക്കയിൽ അമർത്തി വിടിച്ചും അരയ്ക്കുതാഴെയോട്ടുള്ള ഭാഗം അനങ്ങാതെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് അരക്കൂടിനു മുകളിലേക്കുള്ള ഭാഗം ഒന്നു twist (പിരിക്കാതോ) ചെയ്യാമോ എന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കൂ. നിങ്ങളുടെ മാർച്ചു കിടക്കയിൽ സ്വർശിക്കുവാനായിരിക്കണം നിങ്ങളുടെ ശ്രമം. അതു് തീർച്ചയായും അസാദ്ധ്യമായിരിക്കുമെങ്കിലും അശ്രമം അസാധാരണമായ പ്രയോജനം ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല. ഒരു പശുത്തേക്കു് മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരം തിരിയുവാൻ നോക്കിയതിനു ശേഷം അതുപോലെ തന്നെ മറ്റു പശുത്തേക്കും തിരിയുവാൻ നോക്കണം. ഈ വ്യായാമമുറ പ്രത്യേകിച്ചു സ്ത്രീകൾക്കു് വലിയ പ്രയോജനം ചെയ്യുന്നതാണെന്നു് അനുഭവം സാക്ഷിക്കുന്നു.

ഇനിയും വിവരിക്കുന്ന വ്യായാമമുറ ദഹനത്തെ സഹായിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു വ്യായാമമുറയായി ഞാൻ കരുതുന്നു. വായു നല്ലതുപോലെ ശ്വസിച്ചതിനു ശേഷം എത്രയും ശക്തിയായി ആ വായു മുഴുവൻ ഉചഛസിച്ചുകളയണം. വായു മുഴുവൻ ഉചഛസിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഉചഛസിക്കുന്നതിനു് ഒരു അന്ത്യശ്രമം കൂടെ നടത്തുക. അകത്തുണ്ടായിരുന്ന വായു മുഴുവൻ ഉചഛസിച്ചുകഴിഞ്ഞതു കൊണ്ടു് ഉദരം ചുരുങ്ങുന്നതായി നിങ്ങൾക്കു് അനുഭവപ്പെടും. അതു മൂലം മാംസപേശിയുടെ വിവിധ അടുക്കുകൾ (layers) തമ്മിൽ കൂടിയുരയുന്നതിനും അങ്ങനെ കൂടുതൽ രക്തം ആ ഭാഗങ്ങളിൽ കൂടിക്കൂടുക. അവയെ ആരോഗ്യപൂർണ്ണമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും സഹായകമാകുന്നു. ഈ വ്യായാമമുറ ഉദരത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സഹായകമാണു്. ഭയം, വ്യാകുലത, കോപം, സങ്കടം ആദിയായ പല കാരണങ്ങൾ ദഹനത്തെ ഭംഗപ്പെടുത്തുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു തന്നെ ഉദരത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ അഭ്യസിക്കേണ്ട ആവശ്യകത വ്യക്തമാണു്. വികാരക്ഷോഭം ദഹനക്രിയയെ ബാധിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. എന്നാൽ ഉദരത്തെ

റോമാലേഖനം അതിന്റെ മൂന്നു പ്രധാന വിഭാഗങ്ങൾ

(മാതൃ പി. ജോൺ എം. എ. എം. റി. എച്ച്.)

പരേതനായ ശ്രീമാൻ ഒ.എം. ചെറിയാൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകങ്ങളിലൊന്നിൽ, ക്രൈസ്തവ, ഹൈന്ദവ, മുഹമ്മദ മതങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുവാനും, എഴുതുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് ചെറുപ്പത്തിൽ ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് റോമാലേഖനം പഠിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അതിന്റെ ചിന്താഗതി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ, അത് ശ്രദ്ധാർഹമല്ലെന്ന് ഒരു ക്ലേശം വിധിച്ചതായും പറയുന്നുണ്ട്. റോമാലേഖനം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പഠിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പലർക്കും ഉണ്ടാകാവുന്ന ഒരു അനുഭവമത്രേ അത്. ഈ പുസ്തകത്തിലെ ചിന്ത ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള പ്രയാസത്തിന്റെ പ്രധാന കാരണങ്ങളിലൊന്നാണ് അതിന്റെ വായനക്കാരെ പറ്റി നാം അധികമൊന്നും അറിയുന്നില്ല എന്നതാകുന്നു. അതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനും; പ്രഥമ വായനക്കർക്കും സുഗ്രഹങ്ങളായ പല സൂചനകളും നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. തന്റെ മറ്റു രചനകളെ അപേക്ഷിച്ച്, ഇതിൽ വേദശാസ്ത്ര രചനകളെപ്പറ്റി സമഗ്രമായി അപ്ലോസ്ഫലൻ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട് എങ്കിലും പൗലൂസിന്റെ ക്രൈസ്തവചിന്തകളെക്കുറിച്ച് ഇതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാനാകാതെ ഒരു വേദശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥമായിട്ടാണ് ഈ ലേഖനം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ചിന്തിക്കുന്നത് മൗഡ്യ

(abdomen) നിയന്ത്രിക്കുവാൻ അഭ്യസിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കും വികാരക്ഷോഭം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പല ദോഷങ്ങളും ദുരീകരിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നു തന്നെയല്ല ക്ലേശം നാളികൾക്കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ വികാരത്തെ തന്നെ അടക്കി ഭരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കും. അത് നിങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ലല്ലോ.

നിങ്ങളുടെ അത്യന്താധിക്യം ദുരവസ്ഥയാക്കപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കണം. ക്ഷീണം തോന്നിയാൽ പിന്നെ അന്നത്തേക്കു വ്യാധിമറ്റുകൾ ഒന്നും ചെയ്യരുത്. വ്യാധിമറ്റുകൾ ഒരോരൂതങ്ങളുടെയും അവശ്യമനുസരിച്ച് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള സഹായം അവർ തന്നെ ഉപയോഗിക്കുകയായിരിക്കും ഉത്തമം.

മത്രേ. സഭ, ക്രിസ്തീയർ, മനുഷ്യാവതാരം എന്നിങ്ങനെ മറ്റു ലേഖനങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പല വിഷയങ്ങളും ഇതിൽ കാണുന്നില്ല.

ഈ ലേഖനം എഴുതിയകാലവും, എഴുതാൻ അപ്ലോസ്ഫലനെ പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. റോമാസഭ പൗലോസിന്റെ ശ്രമഫലമായി ഉണ്ടായതല്ല. തലസ്ഥാനനഗരീയിലെ ആ സഭയുടെ ഉത്ഭവം എങ്ങനെയാണെന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കുകയേ നീവർക്കുള്ളൂ. പത്രോസ് അവസാനം റോമയിൽ ചെന്നു എന്നും അവിടെ പത്ത് മരണമടഞ്ഞു എന്നും വിശ്വസിച്ചുപോന്നുവെന്ന് മറ്റൊരു സഭ സാധിച്ചത് പത്രോസല്ല. സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായിരുന്ന റോമയിൽ എല്ലായിടത്തുനിന്നും ആളുകൾ വരുകയും, അവിടെനിന്ന് എല്ലായിടത്തേക്കും ആളുകൾ പോകുകയും സാധാരണയായിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തു, അതുപോലെ വേറെ ഏതെങ്കിലും ക്രൈസ്തവകേന്ദ്രമോ സന്ദർശിച്ചശേഷം അവിടെനിന്ന് "സർവ്വജനത്തിനും ഉണ്ടാവാനുള്ളൊരു മഹാസന്തോഷം"ത്തിന്റെ സുവിശേഷം കൊണ്ടു റോമയിൽ എത്തിയ ഏതോ അജ്ഞാതയാത്രക്കാരനായിരിക്കണം റോമാസഭയുടെ സ്ഥാപകനെന്നുള്ള ഖണ്ഡമതി ലഭിക്കേണ്ടത്. "മറ്റൊരുവന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയാതിരിക്കേണ്ടതിന്" (റോമ. 15: 20, 2 കോരി. 10: 15-16) സുവിശേഷം അയക്കണം നടന്നിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പൗലോസ് റോമയിലെ ക്രൈസ്തവർക്ക് ഈ ലേഖനമെഴുതുന്നതിന് പ്രത്യേകം കാരണങ്ങളുണ്ട്.

മൂന്നാമത്തെ സുവിശേഷയാത്രയുടെ അവസാനത്തിൽ, ക്രി. പി. 57-ലോ 58-ലോ, എഫേസസിലെ പ്രവർത്തനം കഴിഞ്ഞ് അപ്ലോസ്ഫലൻ കോരിന്തിൽ വരികയും, കോരിന്ത്യലേഖനങ്ങളെപ്പറ്റി എഴുതിയപ്പോൾ പറഞ്ഞ പ്രയാസങ്ങൾ നീങ്ങിയതിനാൽ സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വിശ്വാസങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, വിജാതീയ സഭകളിൽനിന്ന് തന്റെ ശ്രമഫലമായി പിരിച്ച സഹായം, ദുര്യോഗികമായി മാത്രസഭയിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിന് അതതു സഭകൾ

കൂടെ പ്രതിനിധികൾക്കു വന്നിട്ടു യേശുക്രിസ്തുവിൽ യാത്രയുടെ വാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന സമയത്താണ് ഈ ലേഖനം എഴുതുന്നത്. (15:25-29) മദ്ധ്യതരണാഴ്ചയുടെ പൂർവ്വതീർത്ഥങ്ങളിലെ തന്റെ വേല അവസാനിപ്പിച്ചതായി അദ്ദേഹം കരുതുന്നു. "അങ്ങനെ ഞാൻ യേശുക്രിസ്തുവിൽ ഇല്ലായ്മയേറിയതോളം ചുറ്റിപ്പറ്റി ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം അയക്കണം പൂരിപ്പിച്ചിരിക്കണം," (15:19) എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും അദ്ദേഹം സന്ദർശിക്കുകയും സുവിശേഷം അയക്കണം നടത്തുകയും ചെയ്തില്ല; എങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പലതീർത്ഥങ്ങളിൽ പ്രധാന നഗരങ്ങളിലെല്ലാത്തന്നെ സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ക്രൈസ്തവസഭക്ക് സാമാന്യ വികാസമുള്ള വികസന ശക്തിയും, അതതു സ്ഥലങ്ങളിലെ ക്രൈസ്തവരുടെ പ്രവർത്തനഫലമായി സഭ വളർന്നു കൊള്ളുമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ.

ഇനി മദ്ധ്യതരണാഴ്ചയുടെ പശ്ചാത്തീർത്ഥങ്ങളെ സ്മരണയ്ക്കുകയും പോകേണം എന്നത്രേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം. (15:22-24). സ്മരണയായ പൗലോസുടേതുള്ളിലെ സുവിശേഷം വേലയ്ക്ക് റോമയിലെ ക്രൈസ്തവരുടെ ഹർദ്ദവുമായ സഹായസഹകരണങ്ങൾ ലഭിക്കണമെന്ന് അപ്ലോസ്ഫലൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തന്റെ അവിടെ എത്തുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ തന്റെ വരവിനായി റോമാക്രൈസ്തവരെ തയ്യാറാക്കുവാൻ അത്രേ ഈ ലേഖനം എഴുതുന്നത്. അതേയടുക്കൂടെത്തന്നെ തന്റെ ശത്രുക്കൾ തന്നെപ്പറ്റി പലയിടത്തും പരത്തിയിട്ടുള്ള ചില ആരോപണങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറയുവാനും ഈ ലേഖനത്തിൽ തന്റെ ശ്രമിക്കണമെന്നു ഉറപ്പാക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനുള്ള ഭക്തിയും, ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിൽ പഴയനിയമങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനവും സംബന്ധിച്ച് അപ്ലോസ്ഫലന്റെ ഉപദേശത്തെ ശക്തിയും എതിർത്ത ഒരു ഭാഗം വിശ്വാസികൾ അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അവരുടെ ദുഷ്പ്രചാരണം റോമയിലും എത്തിയിരിക്കണം. അതിനാലത്രേ ഗലാത്യലേഖനത്തിൽ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ച ശൈലിയിൽ തന്നെ ക്ലേശങ്ങളുടെ വിവരമായി, വ്യത്യസ്തമായ സഹായങ്ങളെക്കുറിച്ചു സഹായം റിട്ടേണുമാർക്കു ഈ ലേഖനത്തിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. "തിരുവെഴുത്തു" തിരുവെഴുത്തിനാൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുക" എന്ന ഉപദേശം റോമാഗലാത്യലേഖനങ്ങൾ പഠിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്.

ക്രൈസ്തവലോകവാർത്തകൾ

(കെ. പി.)

പത്തൊൻപതാം ശതവർഷ ജൂബിലി

അയിരത്തിത്തൊള്ളായിരം സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പ് വി. പൗലസ് അപ്പോസ്തലൻ "ഞങ്ങളെ വന്നു സഹായിക്കുക" എന്ന് മക്കദോനയിൽനിന്ന് ഒരു വിളിയുണ്ടായി. അതനുസരിച്ചാണ് അദ്ദേഹം യവനരാജ്യം സന്ദർശിക്കുന്നതിന് ഒരുങ്ങിയത്. യവനരാജ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുമതം പ്രസംഗിക്കുന്നതിന് ഇടയാക്കിയത് ആ സന്ദർശനമായിരുന്നു. A. D. 51-ൽ നടന്ന ഈ പരിവർത്തനത്തിന്റെ 1900-ാം വാർഷികാഘോഷമാണ് കഴിഞ്ഞ അഗ്തിയിൽ ഗ്രീസിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. രണ്ടാഴ്ചത്തേക്ക്

നീണ്ടുനിന്ന ഒരു ആഘോഷപരിവർത്തിയായിരുന്നു അതൻസിലെ അർച്ച്ബിഷോപ്പിന്റെ ആദ്ധ്യക്ഷതയിൽ രൂപീകൃതമായ ആഘോഷകമ്മട്ടി സജ്ജീകരിച്ചത്. ലോകത്തിലെ വിവിധ ക്രൈസ്തവസഭകളേയും, പ്രതിനിധികൾ അയച്ച് അതിൽ ഭാഗഭാക്കുകുന്നതിന് ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. മലങ്കരസഭയ്ക്കും അതിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനുള്ള ക്ഷണകരത്വം ലഭിച്ചിരുന്നു. ക്ഷണം തത്പത്തിൽ സ്വീകരിച്ചതായും എന്നാൽ തൽക്കാലം പ്രതിനിധികളെ അയയ്ക്കുന്നതിന് നിർമ്മാമില്ലാത്തതിൽ വേദിക്കുന്നതായും അതൻസിലെ അർച്ച്ബിഷോപ്പിനെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അംഗ്യേയസഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു

സ്വാനയിലെ സുവിശേഷവേലയ്ക്ക് അപ്പോസ്തലൻ റോമരുടെ സഹകരണം ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷെ തന്റെ റോമാസന്ദർശനം തനിക്കു മാത്രം പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നല്ല അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചത്. തന്റെ സന്ദർശനം തനിക്കും അവർക്കും ആത്മീയ പ്രസാദങ്ങൾക്കും അവസരമാകും എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു (1: 11—13; 15: 29.) ആ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും അവരെ ഒരുക്കുവാൻ കൂടെയത്രേ ഈ ലേഖനം.

സ്വാനയിലെ വേലയ്ക്ക് മാത്രമല്ല റോമരുടെ സഹകരണം അപ്പോസ്തലൻ ആഗ്രഹിച്ചത്. യെരൂശലേം സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റി അപ്പോസ്തലൻ പല സംശയങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. വഴിക്ക് പലരുടെയും തടസ്സങ്ങൾ വകവയ്ക്കാതെയാണ് അപ്പോസ്തലൻ പോയത്. (അ. പ്ര. 20: 22, 23 21: 4, 11—4) യെരൂശലേം സന്ദർശനാവസരത്തിൽ, റോമ ക്രൈസ്തവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന തനിക്കു സഹായമായിരിക്കണം എന്നും അപ്പോസ്തലൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതും ഈ ലേഖനം മൂലം അവരെ അറിയിക്കുന്നു. (15: 30—32.)

ഈ ലേഖനം പ്രധാനമായി മൂന്നു ഭാഗങ്ങളായി തിരിക്കാം. ഒന്നാമതത് എട്ടു വരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ, ലോകത്തിന്റെ വാചം, നിതീകരണം, വിശുദ്ധീകരണം, ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതം മുതലായ വിഷയങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നു. പിന്നീടുള്ള മൂന്നു അദ്ധ്യായ

ങ്ങൾ യഹൂദജാതി പൊതുവെ ക്രിസ്തുവിനെ ത്യജിച്ചു എന്ന വസ്തുത ദൈവത്തിന്റെ നിത്യമായ ഉദ്ദേശങ്ങളുമായി എങ്ങനെ രമ്യതപ്പെടുത്താം എന്ന പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയത്രേ. പന്ത്രണ്ടു മുതൽ പതിനഞ്ചുവരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങൾ പ്രായോഗികനിർദ്ദേശങ്ങളാകുന്നു. ഈ മൂന്നു ഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ വേണ്ടത്രേഖാലെയുള്ള ചേർച്ചയില്ല എന്ന് പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ തോന്നാം. യഹൂദജാതി, ദീർഘകാലമായി നോക്കിപ്പറഞ്ഞിരുന്ന മിശിഹായെ ത്യജിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നത് പൗലോസിനും ഒന്നാം ശതകത്തിലെ ക്രൈസ്തവർക്കും അയിരുന്നതുപോലെ നമുക്കു ഒരു സജീവപ്രശ്നമല്ല. അതുകൊണ്ട് ലേഖനകർത്താവിന്റെയും വായനക്കാരന്റെയും മനസ്സിൽ ഈ അദ്ധ്യായങ്ങൾക്കുള്ള ചേർച്ചയും ഒഴുചിര്യവും നമുക്ക് തെളിവാമായില്ല എന്നുവരാം. പൗലോസിന്റെ എല്ലാ ലേഖനങ്ങളിലും തന്നെ, തത്ത്വപരവും, പ്രായോഗികവുമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പേറാറുണ്ടായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു കാണാം. പന്ത്രണ്ടും അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ മൂലഭാഷയിൽ (ഇംഗ്ലീഷിലും അതുകൊണ്ടും) "അതുകൊണ്ട്" എന്ന പദം ഉണ്ട്. ഈ ലേഖനത്തിലെ പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങളെല്ലാം ആദ്യത്തെ എട്ടു അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന സത്യങ്ങളിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്നതായത്രേ അപ്പോസ്തലൻ കാണുന്നത്. അപ്പോസ്തലന്റെ പ്രധാനചിന്തകൾ പിന്നാലെയുള്ള ലേഖനങ്ങളിൽ നമുക്ക് കാണാം.

(തുടരും.)

കൊണ്ട് മൂന്ന് ബിഷോപ്പന്മാർ ആഘോഷങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ട്, ഇതിനുപുറമെ അമേരിക്ക, ഈജിപ്ത്, യെരൂശലേം, ഇന്ത്യയോപ്പീയ, യൂഗോസ്ലാവീയ, മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ആഘോഷങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനായി പ്രതിനിധികൾ ഗ്രീസിൽ എത്തിയിരുന്നു. ഈ ആഘോഷങ്ങളുടെ പ്രധാനഭാഗം പൗലസ് അപ്പോസ്തലന്റെ ജീവിതത്തോടു് അടുത്തുബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലേക്കുള്ള തീർത്ഥയാത്രകളാണ്. വി.പദ്മം, ഫിലിപ്പിയ, ബറീയാ, സിലോണിക്ക, ക്രൈസ്തംഭീവ്, കോരിന്ത്, അതൻസ അരയോപലിക്കൻ, മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ തീർത്ഥാടനസ്ഥലങ്ങളായി ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. തീർത്ഥാടകർക്കു് എല്ലാവർക്കും ഒരുമിച്ചു പോകുന്നതിനായി ഒരു പ്രത്യേക കപ്പൽ മാർട്ടർ ചെയ്തിരുന്നു. യാത്രയുടെ അവസാനത്തിൽ ഗ്രീസിലെ പോർരാജാവു് തീർത്ഥാടകരെല്ലാവരെയുംകൂടി തന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു. ജൂൺ 28-ാംനാ- പത്രോസിന്റെയും, പൗലുസിന്റെയും പെരുന്നാൾദിവസം—പൗലുസ് ശുദ്ധീകരണ ശ്രേഷ്ഠരുടെ അമ്മയെത്തേക്കുവന്നിടവെച്ച് ഒരു പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷ നടന്നു. അന്നു തന്നെ അതൻസിലെ കത്തീഡ്രിൽ പള്ളിയിൽവെച്ച് വി. കർമ്മനയും എത്ര ആഘോഷത്തോടു കൂടി നടത്തപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പോലീസ്കന്മാർ അകമാനം ആ രാത്രിയിൽ ദീവാപലിയാൽ പ്രശോഭിതമായി. പൗലുശുദ്ധീകരണരുടെ ചരിത്രത്തെ അസ്സദമാക്കി രചിച്ചിട്ടുള്ള പ്രഥമസനം, അവിടെവെച്ച് അഭിനയിക്കപ്പെട്ടുണ്ടായി. ഈ ആഘോഷത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാ തീർത്ഥാടകർക്കും, വി. അപ്പോസ്തലന്റെ ചിത്രം മുദ്രണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഓരോ മുദ്രയും സമ്മാനിക്കുന്നതാണ്. ലോകസഭാസൗൺസിലിന്റെ അഭിമുഖ്യത്തിൽ നല്ലതു് യുവാക്കൾ അടങ്ങിയ ഒരു യുവജന സംഘം തീർത്ഥാടകരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അതിൽ പതിനഞ്ചുപേരും റോമൻകത്തോലിക്ക സഭാംഗങ്ങൾ ആണ് എന്നുള്ളതു് പ്രസ്താവമാണ്. റോമൻ കത്തോലിക്ക സഭയിൽനിന്നു് ഒരദ്ദേശികമായി പ്രതിനിധികൾക്കു ഇതിൽ സംബന്ധിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതും റഷ്യയുടെ ഇരുമ്പു് യവനികകകത്തുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ, യൂഗോസ്ലാവീയ ഒഴിച്ചുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു് സഭാപ്രതിനിധികൾ ഇതിൽ ഭാഗഭാക്കുകത്തരും ഗ്രീക്കുസഭയ്ക്കു് കണ്ണിതം ഉള്ളവരായിട്ടുണ്ട്.

മാറ്റപഞ്ചാംഗം

ജൂലൈ മാറ്റം തോമസ്			
ഞായർ	15	31	2
തിങ്കൾ	16	32	3
ചൊവ്വ	17	1	4
ബുധൻ	18	2	5
വ്യാഴം	19	3	6
വെള്ളി	20	4	7
ശനി	21	5	8

Thought for the Week

The mark of a Saint is not perfection, but consecration. A Saint is not a man without faults, but a man who has given himself without reserve to God.

Bishop Westcott.

THE CHURCH WEEKLY

മാർത്തോമ്മാ ദിനം

ജൂലൈ പതിനാറാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച മാർത്തോമ്മാദിനമാണ്. ഭാരത ക്രൈസ്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സുപ്രധാനമായ ഒരു ദിവസമാണത്. എത്ര വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട ക്രൈസ്തവർക്കും അഭിമാനപൂർവ്വം ആഘോഷിക്കാവുന്ന ഒരു ചൊതുദിനമാണത്. ഇൻഡ്യയുടെ അപ്പോസ്തോലനായ വി. തോമ്മസിന്റെ ഓർമ്മദിനം എല്ലാവർക്കും ഒരു പോലെ പരിശുദ്ധവും പ്രധാനവുമാണെന്നുള്ളതിന് റോമൻ കത്തോലിക്കസഭ ഉൾപ്പെടെ മലങ്കരയുള്ള വിവിധ സഭാവിഭാഗങ്ങൾ സഹകരിച്ച അന്നു നടത്തുന്ന മഹായോഗം തന്നെ ഒരു തെളിവാണു്. അടുത്തകൊല്ലം—1952-ൽ വി. അപ്പോസ്തോലൻ ഇൻഡ്യ സന്ദർശിച്ചതിന്റെ 1900-ാം വാർഷിക ജൂബിലി ആഘോഷിക്കുകയാണ്. വി. പൗലൂസ് അപ്പോസ്തോലൻ ഗ്രീക്കുസഭ സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ 19-ാം ശതവർഷ ജൂബിലി ഗ്രീസിൽ കഴിഞ്ഞ വാരത്തിൽ ആഘോഷിച്ചതിന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത റിപ്പോർട്ട് ഞങ്ങൾ അന്യത്ര പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എത്ര വിപുലമായ സജ്ജീകരണങ്ങളോടും പരിവാടികളോടുംകൂടി രണ്ടാഴ്ചത്തേക്കു നീണ്ടുനിന്ന ഒരു ആഘോഷമായിരുന്നു അത്. ആഘോഷപരിവാടികളിലെ ഒരു പ്രധാന ചടങ്ങു വി. പൗലൂസ് അപ്പോസ്തോലൻ സന്ദർശിച്ച ചരിത്രപ്രസിദ്ധങ്ങളായ എല്ലാ പ്രധാന സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കുമുള്ള തീർത്ഥാടനമാണു്. വി. അപ്പോസ്തോലന്റെ സ്മരണയെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പല പല സ്ഥാനങ്ങൾ വി. തോമ്മസ് അപ്പോസ്തോലൻ സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ളതായി പരാമ്പര്യമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്ഷസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ രംഗമായ മൈലാപ്പൂർ ഒരു തീർത്ഥാടക കേന്ദ്രമായി ഇന്നും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള പ്രധാന സ്ഥാനങ്ങൾ വേറെയുമുണ്ട്. അവിടെയെല്ലാം ഓരോ ചരിത്രസംഭവങ്ങളും സന്ദർശനങ്ങളോടും ബന്ധപ്പെട്ട് പഠിപ്പിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള ചരിത്രശകലങ്ങൾ ക്രോഡീകരിച്ച ഒരു സ്മാരകഗ്രന്ഥം നിർമ്മിക്കുകയും പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്ക് തീർത്ഥാടകസംഘങ്ങളെ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അടുത്തയാണ്ടിൽ ഭാരതത്തിൽ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന 19-ാം ശതവർഷജൂബിലിയുടെ ഒരു പരിവാടിയായ ഒരു കാര്യത്തിൽ ജൂബിലിക്കമ്മിറ്റിയുടെ ശ്രദ്ധ പതിയുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഡോക്ടർ വി. ജെ. തോമ്മസ്സ് കൺവീനറായി രൂപവൽകൃതമായിരിക്കുന്ന ജൂബിലിക്കമ്മിറ്റിയുടെ ശ്രമകരമായ ഒരു കർമ്മവ്യവസ്ഥയുണ്ടു്. വിവിധസമുദായങ്ങളുടെ ഹാർട്ട് വുമായ സഹകരണം കമ്മിറ്റി സമാർജ്ജിതമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നു. അവിശ്വസ്യ വ്യാപകത്വവും പ്രാധാന്യവും അർഹിക്കുന്ന തോതിൽ നടത്തങ്ങളെ ഒരു ആഘോഷപരിവാടി വിജയപ്രദമായി നടത്തണമെങ്കിൽ ഇൻഡ്യാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അഹമഹമികയാ ഈ സംഗതിയിൽ ഉത്സാഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗ്രീസിൽ ഏകസഭയുടെ അഭിമുഖ്യത്തിലാണ് ജൂബിലിയാഘോഷിച്ചത്. ഇവിടെ പ്രാബല്യമുള്ള ഒന്നിലധികം ക്രൈസ്തവവിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവരുടെ നിർമ്മൽസരവും, എന്നാൽ ഉൽസാഹപൂർവ്വമായ സഹകരണം ഈ ജൂബിലിയാഘോഷത്തിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. ഗ്രീക്കുസഭയുടെ കൂടെ വിഭിന്നമായ ഒരു പരിതസ്ഥിതിയാണിവിടെ ഉള്ളതു്. ഗ്രീസ് ഒരു ക്രൈസ്തവരാജാവിനാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടുത്തെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനികളാണ്. ഇന്ത്യയിലാകട്ടെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കേവലം ഒരു ചെറിയ ന്യൂനപക്ഷമാണു്. ഇവിടെയുള്ള ക്രൈസ്തവർ വിഷ്ടിച്ച്, മൽസരിച്ചുനിന്നാൽ ക്രൈസ്തവധർമ്മം പരാജയപ്പെടുകയെന്നുള്ള വെറും, യോജിക്കാവുന്ന പല കാര്യങ്ങൾ നമ്മളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുന്നില്ലെന്നും, ദൈവോ

ദേശം നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും, മാത്രമാണതിന്റെ ഫലം. വി. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ജീവിതസ്മരണ ആ വിവരത്തിൽനിന്നു നമ്മെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായി ഭവിക്കട്ടെ എന്നു ആശംസിക്കുന്നു.

(12-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച) മിവാക്കിയിരിക്കുമെന്ന് തെറ്റായി ധരിക്കുന്നവരുമായ പലരേയും ഇല്ലിടങ്ങൾ കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇൻഡ്യാൻ നിയമം 3-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് അതിലെ ഏതാനും വകുപ്പുകളുടെ വ്യാപ്തിയിൽനിന്നും ഏതെങ്കിലും വർഗ്ഗക്കാരെ ഒഴിവാക്കുന്നതിന് സംസ്ഥാനഗവർണ്മെന്റിന് അധികാരം നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ശരിയാണ്. ആ അധികാരം തിരുവിതാംകൂർ—കൊച്ചി സംസ്ഥാനം ഇതുവരെ പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല നേരേ മറിച്ച് ഇൻഡ്യാൻ പിൻതുടർച്ചാ നിയമം കഴിഞ്ഞ ഏപ്രിൽ 1-ന് തുടങ്ങി ഈ സംസ്ഥാനത്തും നടപ്പിലായിരിക്കുമെന്ന് ഗസറ്റ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ—കൊച്ചി സംസ്ഥാനം ഇൻഡ്യാൻ ഡൊമിനിയന്റെ ഒരു ഭാഗമായി തീർന്നിരിക്കുന്നതിനാലും ഭൂനയത്തിനു പൊതുവെ ഭേദഗതികൾ ആലോചനയിലായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും തിരുവിതാംകൂർ—കൊച്ചിയിൽ വ്യവസായപലതികൾ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതിനാലും സ്ത്രീകളുടെ അവകാശ വർദ്ധനവാദത്തിന് പുരോഗതിയും പിൻബലവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാലും വ്യാപ്തിപ്പെട്ട തിരുവിതാംകൂർ നിയമം വീണ്ടും പുനർജ്ജീവിക്കാൻ അധികം ന്യായം കാണുന്നില്ല. ഇന്നത്തെ നിയമപ്രകാരം സ്വത്തുടമസ്ഥന്മാർക്കു തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു പരിപൂർണ്ണ ക്രയവിക്രയ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതും മക്കൾക്കു ഭാഗ ഉടമ്പടി എഴുതിക്കൊടുക്കാവുന്നതും മരണാനന്തരമുള്ള അവകാശികളെ നിശ്ചയിച്ച് മരണശാസനം എഴുതാവുന്നതും അതെല്ലാം പ്രാബല്യപ്പെടുത്താവുന്നതുമാകുന്നു. പൂർവ്വനിയമംപോലെ തന്നെ ഇന്നത്തെ നിയമവും മരണശാസന (വിൽപത്ര)ത്തിന് വിധേയമാകുന്നു. വീൽപ്പത്രം ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന പിന്തുടർച്ചാവകാശക്കാര്യങ്ങൾക്കു മാത്രമേ പുതിയ നിയമം ബാധകമാകയുള്ളൂ. ഈ ലേഖനത്തിൽ പുതിയ നിയമത്തോളമുള്ള പ്രധാന ഭേദഗതികളെ മാത്രം എടുത്തുപഠിപ്പിക്കുന്നതും നിയമത്തെ മുഴുവനായോ അതിന്റെ എല്ലാ വകുപ്പുകളേയും സംബന്ധിച്ചോ വിമർശിക്കുന്നതിന് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (The Sermon for the week)

ര ക്ഷി റ മ റ ് ഗ്

“നിത്യജീവനുവേണ്ടി തന്നിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നവർക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി മുമ്പനായ എനിക്ക് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദീർഘക്ഷമ മൃഗ്യവനം പ്രദർശിപ്പിക്കുമാറു കരുണ ചെയ്യൂ.

(I തിമോഥെയോസ് 1. 16)

വി. പൗലൂസിന്റെ അത്ഭുതകരമായ മാനസാന്തരം ക്രിസ്തുലോകചരിത്രത്തെ സാരമായി സ്തർശിച്ച ഒരു മഹാസംഭവമായിരുന്നു. തൽസംബന്ധമായി ആൽമകമാകഥന രൂപത്തിലുള്ള പല പ്രസ്താവനകളും വി. പൗലൂസിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിലും ലേഖനങ്ങളിലും നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. മഹാത്മാക്കളുടെ ആൽമകമാകഥനം എപ്പോഴും വിജ്ഞാനപ്രദവും രസവഹവുമാണ്. പ്രസംഗമലേയ്ക്കു താൻ ആ സംഭവം വിവരിക്കുമ്പോൾ, സാധാരണ മനുഷ്യസ്വഭാവങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ കണ്ടുവരാറുള്ള അഹിംസാവത്തിന്റെയും ആത്മപ്രശംസയുടെയും നിഴൽപോലും നാം ദർശിക്കുന്നില്ല. ദൈവതിരുനാമ മഹത്വത്തെ മാത്രം മുൻനിർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ആൽമകമാകഥനയോടുകൂടി “ദൈവം തന്റെ കരുണയാൽ എനിക്ക് പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതകാര്യങ്ങളെ വന്നുകേൾക്കുക” എന്നു താൻ പറയുന്നതായിട്ടാണ് നമുക്കു തോന്നുന്നത്.

വി. പൗലൂസിനു തന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെ എന്തെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു? യാതൊരു സംശയത്തിനും വഴിയല്ലാത്തവിധത്തിൽ താൻ അതു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് — “പാപികളിൽ പ്രധാനിയായ ഞാൻ.” തന്റെ ഭൂതകാലജീവിതത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ, താൻ അറിഞ്ഞ ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, തന്നെക്കുറിച്ചു അങ്ങനെയല്ലാതെ ചിന്തിക്കുവാനോ പറയുവാനോ തന്നിക്കുസല്യമല്ലായിരുന്നു. നാം വിശുദ്ധനായികരുതുന്ന ഒരു മഹാനിൽ നിന്നു് ഇപ്രകാരമുള്ള പല നന്മകൾ പുറപ്പെട്ടാൽ അതു വിശ്വസിക്കുവാൻ നമുക്കു പ്രയാസം തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ ഒരു മനുഷ്യൻ നന്മയിൽ ഉയർന്നു വരുമ്പോൾ, സ്വജീവിതത്തിലുള്ള തിന്മയും ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധതയും തമ്മിലുള്ള അന്തരം കൂടിക്കൂടിവരുന്നതായി അനുഭവപ്പെടുമെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥമാണ്. ദൈവത്തെ അറിയുകയും ആ അറിവിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ തങ്ങളെത്തന്നെ അറിയുകയും ചെയ്യുന്ന ഏവർക്കും “എന്നെ

പ്പോലെ പാപിയായി മറ്റൊരാൾക്കു” എന്നു സമ്മതിച്ചു് ഏറ്റു പറയുന്ന അനുഭവം ചിലപ്പോഴെങ്കിലും ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. സ്വന്തപാപമല്ലാതെ മറ്റൊരാളുടെ പാപം നേരിട്ടറിയുവാനോ അതിന്റെ യഥാർത്ഥനഗ്നതയിൽ കണ്ണുവാനോ ഉള്ള കഴിവു് ദൈവം യാതൊരു മനുഷ്യനും നൽകിയിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഓരോരുത്തരും അറിയുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പാപി അവരവർ തന്നെയാണ് എന്നു ജോൺ ബനിയൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് എത്രയും വാസ്തവമാണ്.

ഇങ്ങനെ സ്വയം കുറ്റം വിധിച്ച മനുഷ്യനോടു് ദൈവം എങ്ങനെയാണ് പെരുമാറിയതു്? തന്റെ പാപത്തിന്റെ ഭയങ്കരതനിമിത്തം താൻ ദൈവത്തിന്റെ കരുണയ്ക്കു തീരുന്നയിൽനിന്നു വോ? ഒരിക്കലും ഇല്ല. താൻ പാപികളിൽ പ്രധാനിയെന്നുള്ള ബോധത്തോടൊപ്പംതന്നെ തന്നിക്കു ദൈവത്തിന്റെ കരുണ ലഭിച്ചു എന്നുള്ള ബോധവും അഴമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവവും മനുഷ്യനുമായുള്ള ബന്ധത്തെ ഭരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ പ്രമാണം നാമിവിടെ കാണുന്നു. സ്വയം നീതികരിക്കാതെ കുറ്റം വിധിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ ദൈവം നീതികരിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ദാനം നാം അവകാശപ്പെടാമെന്നതോ അർഹിക്കുന്നതോ അല്ല. ആത്മപ്രശംസ കോരിച്ചൊരിഞ്ഞ പരിശൻ ദൈവത്തിന്റെ അവഹേളത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചു; എന്നാൽ പാപഭാരത്താൽ തലകുനിച്ചു മാറത്തടിച്ചുകൊണ്ടുനിന്ന ചുങ്കക്കാരൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ കരുണയും പാപമോചനവും കണ്ടെത്തി. അവരേക്കുറിച്ചു ദൈവത്തിനുള്ള അഭിപ്രായം ആരെങ്കിലും അവരെ അറിയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവർ രണ്ടുപേരും ആശ്ചര്യപ്പെടുമായിരുന്നു; കാരണം അതു അവരുടെ ധാരണയ്ക്കു തീരായിരുന്നു. സ്വയം യോഗ്യനെന്നു കരുതിയവനെ അയ്യേശ്വനായിട്ടു; അയ്യേശ്വനെന്നു കരുതിയവനെ യോഗ്യനായിട്ടു ദൈവം സ്വീകരിച്ചു.

“എന്നിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദീർഘക്ഷമ മൃഗ്യവനം പ്രദർശിപ്പിക്കുമാറു കരുണ ചെയ്യൂ” എന്നുള്ള വി. പൗലൂസിന്റെ വാക്കുകൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. നാം കർത്താവിന്റെ അടുത്തു ദീർഘക്ഷമയുടെ പരിധിയെപ്പോലും അതിലംഘിക്കത്തക്കവണ്ണം

പ്രവർത്തിച്ചു എന്നുള്ള ബോധം പൗലൂസിനുണ്ടായിരുന്നു. തന്നെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു കർത്താവു തന്റെ ദീർഘക്ഷമ മൃഗ്യവനം പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതായി വന്നു. കർത്താവു നിഷ്പ്രയാസം സാധിച്ച ഒരു കാര്യമല്ലായിരുന്നു അതു്. ഒരു പാപിയെ രക്ഷിക്കുവാൻ ദൈവം സഹിക്കേണ്ടി വരുന്നതു എത്രമാത്രമാണെന്നു് നമുക്കുറിയാൻ അസാദ്ധ്യമാണ്. അതിന്റെ അളവു് ക്രൂശിൽ ദൈവം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും ജീവിതത്തിലേക്കു നാം കണ്ണുണ്ടിച്ചു നോക്കിയാൽ നമ്മെ രക്ഷാമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുവാൻ എത്രമാത്രം ദീർഘക്ഷമ കാണിക്കേണ്ടിവരുന്നുണ്ടെന്നു നമുക്കുറിയാം. ദൈവത്തിന്റെ അടുത്തു വന്നു കരുണയും കൃപയും ക്ഷമയും മാത്രമാണ് നശിച്ചുപോകാതെ നമ്മെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. നമ്മോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക കരുണ മാത്രമാണ് നമ്മുടെ തിരിച്ചുവരവിനുള്ള വഴിയടയ്ക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെയുള്ള കരുണയും ദീർഘക്ഷമയും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കുകയാണോ ചെയ്യുന്നതു് എന്നു നാം പരിശോധിച്ചുനോക്കണം.

കർത്താവു് പൗലൂസിനു കരുണചെയ്യുന്നതു് എന്തിനായിട്ടായിരുന്നു? “നിത്യജീവനുവേണ്ടി തന്നിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നവർക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി” തീരുന്നതിനായിട്ടായിരുന്നു. ദൈവം നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും രക്ഷിക്കുന്നതു് നാം മറ്റുള്ളവരുടെ രക്ഷക്കു മുമ്പായിരവും ദൃഷ്ടാന്തവുമായിത്തീരുന്നതിനാണ്. ഈ സത്യാ നാം പലപ്പോഴും വിസ്മരിച്ചുപോകാറുണ്ട്. നമുക്കു തന്നെത്താൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. നാം മറ്റുള്ളവരോടു കൂടെയേ രക്ഷനേടുകയുള്ളു. സഭയിലാണ് രക്ഷ എന്നു പറയുന്നതിന്റെ പ്രധാനമായ ഒരർത്ഥം ഇതാണ്. നമുക്കു ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധം കേവലം വ്യക്തിപരമായിട്ടുള്ളതല്ല; കൂട്ടമായിട്ടുള്ളതാണ്. അപ്രകാരം തന്നെ നമ്മുടെ രക്ഷയും സാമൂഹ്യമായ ഒരനുഭവമാണ്. ദൈവം “നമ്മുടെ” പിതാവാണ്. അതുകൊണ്ടു് അജ്ഞാപ്രതീയുള്ള അനുഭവവും രക്ഷക്കുള്ള ആകാംക്ഷയും സ്വാർത്ഥപരമായി പരിണമിക്കാതെ മറ്റുള്ളവരെയും ഉൾക്കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം വിപുലമായിത്തീരണമെന്നുള്ളതാണ് ഓരോരുത്തരേക്കുറിച്ചും ദൈവത്തിന്റെ ഹിതം. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഓരോ വിശ്വാസിയും മറ്റുള്ളവരുടെ രക്ഷയ്ക്കു വഴിയൊരുക്കുവാൻ ദൈവം സഹായിക്കട്ടെ.

ക്രിസ്ത്യൻ പിന്തുടർച്ചാവകാശനിയമം.

1951 ഏപ്രിൽ ഒന്നും തീയതി മുതൽ സംഭവിച്ച മാറ്റങ്ങൾ

ശ്രീ. കൊറോലിൽ വി. എബ്രഹാം ബി. എ. ബി. എൽ. സഭാചന്ദ്രികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—

ഇൻഡ്യാഭവണ്ഡം സ്വതന്ത്രമായതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ ഇൻഡ്യാൻ ഭരണഘടനയാസരിച്ച് ബ്രിട്ടീഷ് വിഭാഗസംസ്ഥാനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ച് 1951-ലെ 3-ാം അക്ട് എന്ന ഒരു നിയമം വാസ്തവത്തിൽ പഴയ ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യാ ആയിരുന്ന പ്രദേശത്തു നടപ്പിലാക്കുന്ന ആണു് 136 നിയമങ്ങളെ ബി. വിഭാഗ സംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കുകയും അക്രമത്തിൽ 1925-ലെ ഇൻഡ്യാൻ പിന്തുടർച്ചാവകാശനിയമത്തെ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും അതിനാൽ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനം ഉൾപ്പെടുന്ന ബി. വിഭാഗസംസ്ഥാനങ്ങളിൽ അതുവരെ നടപ്പിലാക്കിയ തത്തുല്യ നിയമങ്ങളെല്ലാം റദ്ദാക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്.

1951-ലെ 3-ാം അക്ട് 1951 ഏപ്രിൽ 1-ാംനു തുടങ്ങി നടപ്പിലാവുന്നു. അന്നുമുതൽ ഇൻഡ്യാൻ പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമം തിരുവിതാംകൂർകൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ വ്യാപിക്കുകയും ഉൾജ്ജിതത്തിൽ വരികയും അതോടുകൂടിത്തന്നെ കൊച്ചിയിലെ ക്രിസ്ത്യാൻ പിന്തുടർച്ച നിയമവും തിരുവിതാംകൂറിൽ ക്രിസ്ത്യാൻ പിന്തുടർച്ചാനിയമമായ 1092-ലെ 2-ാം അക്ട് മുഴുവനായി റദ്ദാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ റദ്ദാക്കപ്പെട്ട മുൻ നിയമവും ഏപ്രിൽ 1-ാംനു-തുടങ്ങി ഉൾജ്ജിതത്തിൽ വന്ന പുതിയ നിയമവും തമ്മിൽ സാരവും ഭൂമി വ്യാപകമായ വലുതായ വ്യത്യാസങ്ങളും ഉണ്ടു്. 1092-ലെ തിരുവിതാംകൂർ ക്രിസ്ത്യാൻ പിന്തുടർച്ച നിയമത്തിൽ 33 വകുപ്പുകൾ മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ 1925-ലെ ഇൻഡ്യാൻ പിന്തുടർച്ച നിയമത്തിൽ 391 വകുപ്പുകളും 8 പട്ടികകളുമുണ്ടു്. ഈ 391 വകുപ്പുകളെ 11 വിഭാഗങ്ങളും 5-ാം വിഭാഗത്തെ 3 അദ്ധ്യായങ്ങളും 6-ാം വിഭാഗത്തെ 23 അദ്ധ്യായങ്ങളും 9-ാം വിഭാഗത്തെ 13 അദ്ധ്യായങ്ങളുമായും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ വകുപ്പുകളിൽ മിക്കതുംതന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ബാധകവും മൂലകം ചില വകുപ്പുകൾ മാത്രം ക്രിസ്ത്യാനികളെ ബന്ധിക്കാത്തതും വലുതായ വകുപ്പുകളും ഹിന്ദുക്കൾക്കും

മുസ്ലീങ്ങൾ മുതലായവർക്കും ബാധകമല്ലാത്തതും ഏതാനും വകുപ്പുകൾ പൗരസികർക്കുമാത്രം ബാധകവും ആകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചു ഏല്ലാ പിന്തുടർച്ചപ്രശ്നങ്ങൾക്കും ഈ നിയമത്തിൽ പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥകൾ കാണാവുന്നതും അതുകളെ വളരെ കൃത്യമായി ചർച്ച നടത്തി വരികുവാൻ അവശ്യമായിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

പിന്തുടർച്ചാവകാശികളുടെ കൂടുതലും ഓഹരികളും സംബന്ധിച്ചു മുൻനിയമവും ഇന്നത്തെ നിയമവും തമ്മിൽ വളരെ അന്തർമുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിൽ 1092-ലെ നിയമപ്രകാരം വിൽപനയും ഏഴുതാതെ ഒരാൾ മരിച്ചാൽ ആ മരിച്ചയാൾക്ക് പുത്രന്മാരെ അർദ്ധവഴിയുള്ള പുത്രന്മാരെ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ടി. യാൻറ്റ് പുത്രികൾക്ക് ടി. യാൻറ്റ് സ്വത്തിന്മേൽ യാൻ്റോഹരികും അവകാശമില്ല. ആ പുത്രികൾ ഓരോരുത്തർക്കും 5000 രൂപയിൽ കവിയാത്ത സ്ത്രീധനത്തിന്നോ ഒരു പുത്രന്റെ ഓഹരിയുടെ നാലൊന്നിൽ അധികരിക്കാത്ത സ്ത്രീധനാവകാശത്തിന്നോ മാത്രമേ അവകാശപ്പെടുവാൻ പാടുള്ളു. ഒരു വിധവയ്ക്കു് ഒരു പുത്രന്റെ ഓഹരിയോടു തുല്യമായ സ്വത്തിനു മാത്രം അവകാശമുള്ളതും അതു തന്നെയും ഒരു ജീവിതാവകാശം മാത്രമായിരുന്നതും ആകുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ഇൻഡ്യാൻ നിയമപ്രകാരം ഒരു പുത്രീക്ക് ഒരു പുത്രനോടൊപ്പംതന്നെ മരിച്ച പിതാവിന്റെ സ്വത്തു് അവകാശപ്പെടുന്നതും സ്ത്രീധനം എന്ന ഒരു പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ ഇല്ലാത്തതുമാകുന്നു. ഒരു വിധവയ്ക്കു് മരിച്ച ഭർത്താവിന്റെ സ്വത്തിൽ മൂന്നിലൊന്നു് പരിപൂർണ്ണ കൃത്യവിക്രയ സ്വതന്ത്ര്യത്തിൽ ലഭിക്കുന്നതും ബാക്കിയുള്ള മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗംകൊണ്ടു് പുത്രന്മാർക്കും പുത്രീമാർക്കും സമമായ ഓഹരികൾ കിട്ടുന്നതും ആകുന്നു. ഭാര്യ മരിച്ചാൽ അതിജീവിക്കുന്ന ഭർത്താവിനും വിധവയ്ക്കുള്ള അവകാശംതന്നെ കിട്ടുന്നതാകുന്നു. മക്കളോ മക്കളുടെ സന്താനങ്ങളോ ഇല്ലാത്ത വിധവയ്ക്കു് മരിച്ച ഭർത്താവിന്റെ സ്വത്തിന്റെ നേർ പകുതി ലഭിക്കുന്നതും മറ്റൊ പകുതി മരിച്ച ഭർത്താവിന്റെ ഇതര അവകാശികൾക്ക് വേരുകുന്നതുമാണു്. ഇത്രയും കാര്യങ്ങളിലാണു് മുൻ നിയമവും ഇന്നത്തെ നിയമവും തമ്മിൽ പ്രധാനമായി വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

വൈലിക്ക്-വർക്കി, മറിയം, ജോൺ എന്നു് 3 മക്കൾ ഉണ്ടായി. അവർ 3 പേരും വൈലിക്ക് മുന്മേ മരിച്ചു. അപ്പോൾ വർക്കിക്ക് 2 മക്കളും മറിയത്തിനു് 3 മക്കളും ജോണിനു് 4 മക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീടു വൈലി മരണപത്രമെഴുതാതെ മരിച്ചു. അപ്പോൾ വൈലിക്ക് ആ 9 പുത്രൻമാരും ജീവിച്ചിരുന്നു. ആ 9 പേർക്കു് ഓരോരുത്തന്നും വൈലിയുടെ സ്വത്തിന്റെ 1/9 വിതം സ്വത്തുമാത്രം കിട്ടുന്നതാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയാണു് പുതിയ നിയമം 28-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥ. എന്നാൽ റദ്ദായിപ്പോയ നിയമം 26-ം 28-ം വകുപ്പുകളനുസരിച്ചു് മറിയത്തിന്റെ 3 മക്കൾക്ക് മറിയത്തിനുള്ള സ്ത്രീധനാവകാശം മാത്രം ലഭിക്കുന്നതും വൈലിയുടെ സ്വത്തിൽ യാൻ്റോരു ഓഹരിയും കിട്ടാത്തതും വർക്കിയുടെ 2 മക്കൾക്കും കൂടി വൈലിയുടെ സ്വത്തിന്റെ ഒന്നു പകുതിയും ജോണിന്റെ 4 മക്കൾക്കും കൂടി മറ്റൊ പകുതിയും ലഭിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ഇപ്രകാരം ചില ഓഹരി അവകാശങ്ങൾക്കും പൂർണ്ണനിയമത്തിൽ നിന്നു മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ടു്.

പുതിയ നിയമത്തിൽ 4-ാം വിഭാഗവും (23-28 വകുപ്പുകൾ) 1-ാം പട്ടികയും രക്ഷ സംബന്ധികളെ വിവരിക്കുന്നു. 5-ാം വിഭാഗം 29 മുതൽ 49 വരെ വകുപ്പുകൾ മരണപത്രമെഴുതാതെ മരിച്ചയാളുടെ പിന്തുടർച്ചാവകാശികളേയും അവരുടെ മറ്റുള്ളവയും വിവരിക്കുന്നു. 6-ാം വിഭാഗം (57-191 വകുപ്പുകൾ) മരണപത്രങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിവർഷിക്കുന്നു.

മരണപത്രം എഴുതിവെള്ളാതെ മരിച്ച ഒരാൾ തന്റെ ജീവിതകാലത്തു് ഏതെങ്കിലും പണമോ സ്വത്തോ ഒരു സന്താനത്തിനു് നൽകിയിരുന്നാൽ അയാളുടെ മരണശേഷം ആ സന്താനം തന്റെ ഓഹരി അവകാശപ്പെടുമ്പോൾ മുൻ നൽകപ്പെട്ട പണമോ സ്വത്തോ തന്റെ ഓഹരിയിൽ കണക്കാക്കാൻ പാടില്ലാണെന്നു് പുതിയ നിയമം 49-ാം വകുപ്പും പൂർണ്ണനിയമം 33-ാം വകുപ്പും അനുശാസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ 33-ാം വകുപ്പു്, അതിന്റെ മുമ്പുള്ള 28-ാം വകുപ്പിനു് വിധേയമാണെന്നും സ്ത്രീധനമായി കൊടുക്കപ്പെട്ട പണവും സ്വത്തും ഓഹരിവിതത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നും അതിൽത്തന്നെ പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥയുള്ളതും സ്ത്രീധനം കിട്ടിയ ഒരാൾക്ക് മറ്റൊരാൾ അവകാശത്തിന്നും അർഹതയുണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നു് 28-ാം വകുപ്പിൽ പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥയുള്ളതുമാകുന്നു. ഈ നില (ശേഷം 12-ാം പേജിൽ)

വേദവായനകുറിപ്പുകൾ

തികൾ. മർക്കോസ് 9. 38-48.

ശിഷ്യന്മാരുടെ ഹിന്ദുസ്വഭാവമനുസരിച്ച്, അവരുടെ സംഘത്തിൽ ചേരാത്തവരോടു് അവർ പ്രദർശിപ്പിച്ച അസഹിഷ്ണുതയും അതിൽനിന്നു് ഭിന്നമായ കർത്തവ്യമോഭാവവും സൂക്ഷിക്കുക. ശിഷ്യന്മാരുടെ ഈ മനോഭാവം സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും നിലനിന്നുപോരുന്നു. മറ്റൊരവസരത്തിൽ "എനിക്ക് അനുക്രമമല്ലാത്തവൻ എനിക്കു പ്രതികൂലം ആകുന്നു" എന്ന് കർത്താവു് കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ അർത്ഥം കർത്താവിനോടും കർത്തവ്യമനുഭവത്തോടും നിസ്സഹകരണനയം അനുവർത്തിക്കുന്നവർ തീർച്ചയായും ശത്രുക്കളായി പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടവരാണെന്നാണ്. നേരെമറിച്ചു് അത്ഭുതമായുള്ള അനുയായികൾ അഥവാ അബദ്ധങ്ങൾ കാണിച്ചാലും സ്നേഹിതരായി പരിഗണിക്കപ്പെടണം. ക്രിസ്തീയ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു് രൂപമെടുക്കുന്ന ഏതു് എളിയ സേവനവും ദൈവസന്നിധിയിൽ വിലമതിക്കപ്പെടും. അതേ സമയത്തു് നിസ്സാരനായ ഒരുവനു് ഇടർച്ചയുണ്ടാക്കുന്ന കൃത്യംവേലും ദൈവമുമ്പാകെ ശിക്ഷാർഹമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ചില പ്രത്യേകകഴിവുകളായിരിക്കും നമ്മുടെ വലിയ പരീക്ഷാരേഖ. നിഷ്കരുണമായ ഒരു നയം കൊണ്ടു് അവിടെ വിജയം സിദ്ധിക്കൂ.

ഖൊവാ. മർക്കോസ് 9. 49-50.

ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാർ മൂൺ പ്രകാരത്തിൽ ഉല്പിന്നോടു സദശരാകുന്നു. ഉപ്പു് നിഷ്പ്രയാസം വെള്ളത്തിൽ അലിഞ്ഞു ചേരുന്നപ്രകാരം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ക്രിസ്തീയ സേവനത്തിൽ തങ്ങളെതന്നെ പരിപൂർണ്ണമായി ത്യാജിക്കുന്നവരായിരിക്കണം. കൂടാതെ ഉപ്പു് ഇതരവസ്തുക്കളെ കേടുകൂടാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾക്കു് രുചിനൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ജീവിതം സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലും ഇതരമണ്ഡലങ്ങളിലുമുള്ള ദുഷിച്ചുകളെ അകറ്റി അദോഷഗുണസമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു അന്തരീക്ഷം പുലർത്തുന്നതിനും ജീവിതം തന്നെ സൗരസം പൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനും സഹായകമാകണം. ഇന്ന് നമ്മുടെ ജീവിതം എത്രമാത്രം ഈ ലക്ഷ്യത്തോടു് പൊരുത്തപ്പെടുന്നു എന്നു നോക്കുക.

ബുധൻ. മർക്കോസ്. 10. 1-12.

പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ചോദ്യത്തിനനുസരം

നൽകുവാൻ കർത്താവു് സൃഷ്ടിയിൽ വിവേചനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്താണെന്നു് അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. നായപ്രമാണപ്രകാരം വിവേചനമാത്രം അനുവദനീയമായിരുന്നു എങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ വളാനനുസരിച്ചു് അതു് ചിന്തനീയമല്ല. സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ ഒരു സുപ്രധാന ഘടകമാണു് കുടുംബം. അതു് സ്നേഹത്തിൽ അധിഷ്ഠിതവുമാകുന്നു. ദൈവേഷ്ടനീർവ്വഹണത്തിൽ തല്പരരായവർ വിവേചനമന്യമെന്തെ അവഗണിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. അതുകൊണ്ടും ഈ യഥാർത്ഥ്യം അവഗണിക്കുന്നവർക്കും അവർ ദൈവേഷ്ടത്തിനെതിരായി പോകുന്നു എന്നേ വിചാരിച്ചാൻ മാർക്സിട്ടു. വിവേചനജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ അവരെടുക്കുന്ന ചുമതലയുടെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം. വിവേചനമൂലം ഒരുവൻ കുടുംബത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തെ പ്രതിസ്പന്ധത്തെ അതിനു അടിമപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്യേണ്ടതു്.

വ്യാഴം. മർക്കോസ്. 10. 13-22.

കർത്താവു് ശിശുക്കൾ എപ്പോഴും പരിഗണന അർഹിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ശിഷ്യന്മാർ അവരെ തടഞ്ഞുതന്നെ കർത്താവിനു് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ശിശുക്കളിൽ സഹജമായി കാണാറുള്ള സ്നേഹഭാവം, നിഷ്കപടത, വിശ്വസിക്കുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധത ഇവയൊക്കെയും കർത്താവിനെ അതിയായി ആകർഷിച്ചിരുന്നു. കർത്താവു് ആ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ദാരുണരൂപത്തോടും അനുഗ്രഹിച്ച പ്രകാരം ഇന്നും കർത്തവ്യ സവിധത്തിലേക്കു് കൊണ്ടുവെല്ലുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ എല്ലാം അവിടുന്ന് അനുഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടു്. നമ്മുടെ മാതൃകയായി ശിശുക്കളെ കർത്താവു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്തെന്നു ചിന്തിച്ചാലും. കർത്താവിനെ സമീപിച്ച അയ്യപ്പന്മാരെ സൂക്ഷിക്കുക. അവനെ കർത്താവു സ്നേഹിച്ചു. എങ്കിലും അവനോടുള്ള വർത്തനയിൽ കാണുന്ന വ്യത്യാസം നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്നു. ശിശുക്കൾ തന്നെ സമീപിച്ചപ്പോൾ അവരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു് അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു എങ്കിൽ ഇവിടെ സർവ്വവും ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു അഹ്വാനമാണു അവനു നൽകുന്നതു്. പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു സമർപ്പണം ദൈവം എല്ലാവരിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

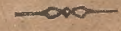
വെള്ളി. മർക്കോസ് 10. 23-31.

ദൈവത്തെ പ്രതിസർവ്വവും ഉപേക്ഷി

കുവാൻ ആ യുവാവു് സന്നദ്ധനായിരുന്നില്ല. അവന്റെ ധനത്തിൽ അവൻ കൂടുതൽ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു മനസ്സിലാക്കിയ ക്രിസ്തു ധനത്തിൽ ശരണപ്പെടുന്നവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള വിഷമത്തെ കുറിച്ചു് വളരെ വ്യക്തമായി സംസാരിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികമായ ഭൗണത്വം ദൈവാനുഗ്രഹലക്ഷണമായിട്ടാണു് യഹൂദന്മാർ കരുതിയിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് കർത്താവിന്റെ ഈ അഭിപ്രായം ശിഷ്യന്മാർക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ക്രിസ്തീയ ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ അനിഷ്ടലഗ്നമായ നിയമം ഒരുവൻ പരിപൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിനു് സമർപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതാണെങ്കിൽ ധനം തീർച്ചയായും അതിനു ബാധകമായിരിക്കും. "നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തേയും മാറ്റാതെയും സേവിപ്പാൻ കഴികയില്ല." "ലോകസ്നേഹം ദൈവത്തോടു ശത്രുത്വം ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ?" എന്നാൽ ദൈവത്തിനു പരിപൂർണ്ണമായി സർവ്വവും സമർപ്പിക്കുന്നവർക്കു് നൂറു മടങ്ങു ലഭിക്കുമെന്നുള്ള കർത്തവ്യം അനുസ്മരിക്കുക.

ശനി. മർക്കോസ് 10. 32-45.

ക്രിസ്തുവിന്റെ കാർഷ്ഠിയിലേക്കുള്ള യാത്ര ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയാണു്. ശിഷ്യന്മാർ അവനെ പിൻതുടരുന്നുണ്ടു്. സ്വാർത്ഥതല്പരരെപോലെ യാക്കോബും യോഹന്നാനും അവരുടെ അഗ്രഹനിച്ചു് അതിവരുത്തുന്നതിനു പഠിയ അവസരമായി ആ സന്ദർഭം വിനിയോഗിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. കർത്താവിന്റെ മറുപടി രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. ഒന്നാമതായി അവരുടെ ഈ അഗ്രഹത്തെ നിരാശപ്പെടുത്തുന്നില്ല. കർത്തവ്യസേവനത്തിൽ വലിയവനാകുവാൻ അഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണു്. എന്നാൽ ആ ഭൗണത്വത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം കർത്താവു അവരെ പഠിപ്പിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതു് ദാരുണരൂപം അവരുടെ പ്രയത്നത്താൽ നോക്കേണ്ടതാണു്. സ്വഭാവമാണു് മനുഷ്യരെ തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്ന വൻമതിൽ. യഥാർത്ഥമായ ഭൗണത്വം ഏതുവേർ നമ്മുടെ കീഴിൽ ഉണ്ടെന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചല്ല നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതു്. അതിനുള്ള മാനദണ്ഡം എത്രവേറെ സേവിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു് അതിനുവേണ്ടി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ത്യാഗത്തിന്റെ വിസ്തൃതിയും മാത്രമാകുന്നു. ഇതു രണ്ടുമാണു് ഒരുവനെ നേതാവുമാക്കുന്നതു്. ക്രിസ്തുവാനു വലിയ നേതാവു്. ആർ ക്രിശ്ചിയേക്കു് അവനെ അനുഗമിക്കും.

വൈദികൻ വി. കമ്പസാരവു

ഹ്യൂബെർട്ട് എസ്. ബോക്സ് എഴുതിയ ലേഖനത്തെ (ശ്രദ്ധിച്ചു) കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ കമ്പസാരവിതാവു സാഹാർഗ്ഗികശാസ്ത്രത്തിൽ പരിജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസസംഹിതയിലും വൈദികൻ സമാന്യജ്ഞാനം ലഭിച്ചിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ മാത്രമെ വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിൽ സംശയഗ്രന്ധരായ ഞാനുതാപികളുടെ സംശയം പരിഹരിച്ചു ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിൽ അവരെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അസാധിക്കാതിരുന്നെങ്കിലും അവഗണിക്കുവാൻ പാടുള്ള വിഷയമല്ല. ഈ വിഷയം സാഹാർഗ്ഗികശാസ്ത്രവുമായി ബന്ധമുള്ളതാകുന്നു. എന്നു തന്നെയല്ല, ഒന്നു മറ്റൊന്നിനു പൂർണ്ണത നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോൾ ബിഷോപ്പ് ഉള്ളതോറൺ (Ullathorne) ഇ പ്രകാരം എഴുതുന്നു. "സാഹാർഗ്ഗികശാസ്ത്രത്തിനു രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നു പാപത്തെപ്പറ്റി ശരിയായ തീരുമാനം ചെയ്യുന്നതിനു ഒരുവനെ സഹായിക്കുന്നു എങ്കിൽ രണ്ടാമത്തേതിന്റെ ലക്ഷ്യം പരിശുദ്ധ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുകയാണ്. ഒരു ശാസ്ത്രമെന്ന നിലയിൽ ആദ്യത്തേതു രണ്ടാമത്തേതിനേക്കാൾ വളരെയധികം വികസിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു പാപകാര്യങ്ങളിൽ ഒരു ന്യായാധിപന്റെ മുതലു നിർവഹിക്കുന്നതിനു വൈദികനെ സഹായിക്കുന്നു. ദൈവീകാജ്ഞകളെപ്പറ്റിയാണ് ആ ശാസ്ത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ഏതെല്ലാം പാപമാകും, ഏതെല്ലാം പാപമാകുകയില്ല, ഏതെല്ലാം കർത്തവ്യത്തിൽ പെടും, ഏതെല്ലാം കർത്തവ്യത്തിൽ പെടുകയില്ല എന്നിങ്ങനെ വ്യക്തമായ തീരുമാനം ചെയ്യുന്നതിനു് ആ ശാസ്ത്രം സഹായിക്കുന്നു. ഇതു സാഹാർഗ്ഗികശാസ്ത്രമാകുന്നു. രണ്ടാമത്തേതു ശാസ്ത്രവു ഭാഗം വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിന്റെ ശാസ്ത്രം, (അസാധിസിസം) എന്നുണറിയപ്പെടുന്നത്. പൂർണ്ണതയിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ കൂടെ മനുഷ്യാത്മാക്കളെ നയിക്കുന്നതിനു് ഈ ശാസ്ത്രം വൈദികർക്കു വളരെ പ്രയാജനപ്പെടുന്നു. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ ശാസ്ത്രം അദ്ധ്യയനകേന്ദ്രങ്ങളിൽ വെച്ചു അഭ്യസിക്കുന്നു എങ്കിൽ രണ്ടാമത്തേതു് വ്യക്തികളുടെ തീക്ഷ്ണതയ്ക്കും ഭക്തിക്കും പീടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാലും അസാധിസിസം അവശ്യമായ ഒരു ശാസ്ത്രം

തന്നെയുമാകുന്നു. ശാസ്ത്രീയമായ വിധത്തിൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ജ്ഞാനം ആശയമായി പരിയുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ലല്ലോ. സാഹാർഗ്ഗികശാസ്ത്രം മാത്രം അഭ്യസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചില അപകടങ്ങൾ സംഭവിക്കേക്കാം. ന്യായാധിപനടുത്തു തന്റെ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ വൈദികൻ നിയമം മാത്രം മാനദണ്ഡമാക്കി പാപത്തെപ്പറ്റിയും കർത്തവ്യത്തെപ്പറ്റിയും തീരുമാനം ചെയ്യുവാനിടയുണ്ട്. കമ്പസാരവിതാവു് മനുഷ്യാത്മാക്കൾ പാപനിവൃത്തതയിൽ ജീവിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല സഹായിക്കേണ്ടതു്. അപരരെ ദൈവത്തിലേക്കു കൂടുതൽ കൂടുതലായി സമീപിക്കുവാൻ സഹായിക്കണം. വൈദികൻ അന്തരവികസനവരെ പരിപൂർണ്ണതയുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടെ നയിക്കേണ്ടിയതാവശ്യമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് വൈദികൻ ക്രിസ്തീയ ജീവിതവ്യവഹാരമനതത്വങ്ങളെ പറ്റി നല്ല നിശ്ചയമുള്ളവനും ആ തത്വങ്ങൾ എല്ലാവിധ മനുഷ്യർക്കും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്നവനുമായിരിക്കണം. ആ തത്വങ്ങൾ വി. വേദപുസ്തകത്തിലും പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ എഴുത്തുകളിലും കാണാവുന്നവയാണ്. അവയെപ്പറ്റി സമാന്യം വിശദമായ ജ്ഞാനം വൈദികർക്കു് വളരെ പ്രയോജനം ചെയ്യും. പാപവിമുക്തമായ ഒരു ജീവിതം മാത്രമല്ല, പിന്നെയും അത്യന്തമായ ഒരു ജീവിതമാണ് മനുഷ്യനിൽനിന്നു് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് സുവിശേഷങ്ങൾ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു സത്യക്രിസ്തുനിയുടെ ജീവിതത്തിൽ പാപത്തിനുമാത്രമല്ല, അയോഗ്യമായ യാതൊന്നിനും ഇട നൽകിക്കൂടാ. അവനിടപെടാൻ മാർഗ്ഗമുള്ള ഏറ്റവും ഉത്തമനായ മനുഷ്യനെപ്പോലെ സത്യസന്ധനും വിശ്വസ്തനും ഉത്തമാദർശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിൽക്കുന്നവനുമായിരിക്കണം ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. ആ ഒരു ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു നയിക്കേണ്ട മതപരമായ ഏതൊരു പരിശീലനവും തീർച്ചയായും കുറവുള്ളതായിരിക്കും. തങ്ങളുടെ ആത്മീകജീവിതത്തിൽ വൈദികന്റെ ഉപദേശവും മാർഗ്ഗദർശവും ആരായുന്ന പലർക്കുവേണ്ടി വൈദികന്റെയും പരിചയത്തിൽ കാണും. അങ്ങനെയുള്ളവരോടു് ആ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു തനിക്കുള്ള അജ്ഞാനം ഒരു ഒഴികഴിവായി പറയുന്നതിനു് ഇടയാകുന്നപക്ഷം അതു നിരാശാജനക

മായിരിക്കുമെന്നല്ലാതെ എന്തൊന്നു പറയുക. പ്രത്യേക സ്വഭാവമുള്ള ചില അളകൾക്കും ചില പ്രത്യേകസാഹചര്യങ്ങളിലും ഈ വകകാര്യങ്ങളിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായവരുടെ ഉപദേശം ആവശ്യമായി വന്നേക്കാം. എന്നാൽ സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ സ്വന്തം വൈദികരെ ഉത്തമ ഉപദേശ്യരുമായി പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. സാധാരണക്കാരന്റെ പരാജയങ്ങളും ആത്മാർത്ഥശ്രമങ്ങളും സംബന്ധിച്ചു് അവർക്കു നല്ലതുപോലെ അറിയാം. അതുകൊണ്ട് ജ്ഞാനിയും സ്വാർത്ഥരഹിതനുമായ ഒരു വിദഗ്ദ്ധ വൈദികൻ അന്തരവികസന ആദ്യന്റെ നന്മയെ ആഗ്രഹിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം വളരെ കരുതലോടുകൂടി മാത്രമെ വർത്തിക്കൂ. അവർ സാധാരണഗതിയാൽ കമ്പസാരവിതാവായിരിക്കുന്നവന്റെ സ്ഥാനത്തു് തന്നെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ ഒരിക്കലുമുതിരുന്നതല്ല. വിദഗ്ദ്ധൻ രോഗത്തെപ്പറ്റിയും അതിനുള്ള നിവാരണമാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റിയും നല്ല അറിവുള്ളവനായിരിക്കുമെങ്കിലും ഓരോ വ്യക്തിയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അടുത്തറിയുന്നവൻ കമ്പസാരവിതാവായിരിക്കുമല്ലോ. നിർഭാഗ്യവശാൽ അസാധിസിസം (asceticism) തെപ്പറ്റി എഴുതുന്നവരിൽ അവശ്യം കാണേണ്ട നിയന്ത്രണവും സൂക്ഷ്മതയും പലപ്പോഴും ഇല്ലാതെപോകുന്നുണ്ട്. ഫാദർ ഫോബർ ഇതേപ്പറ്റി ഈവിധം എഴുതുന്നു. "ആദ്ധ്യാത്മികക്രമങ്ങൾ എന്താണ് അതിശയോക്തി രൂപത്തിൽ എഴുതുന്ന ഒരു രീതി പലരിലും കടന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ സർവ്വചിന്തയായ ജീവിതവിശുദ്ധിയും സന്യാസശാസ്ത്രങ്ങളിൽ മാത്രം കാണുന്നു എന്ന ധാരണയാണ് അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രകടമായി കാണാറുള്ളതു്." മറ്റൊരു വൈദികൻ ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു, "മേൽ വിവരിച്ചപ്രകാരമുള്ള കൃതികൾ ഒന്നുകിൽ സന്യാസശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വെച്ചോ, ആശ്രമസ്ഥർക്കുവേണ്ടിയോ എഴുതപ്പെട്ടതിനാൽ അവരുടെ സർവ്വശ്രദ്ധയും ആശ്രമങ്ങളിലെ ഏകാന്തതയിൽ വികസിക്കുവാൻ സാധ്യതയുള്ള സ്വഭാവസമ്പൂർണ്ണതയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായിരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടർ ലോകത്തിൽ "മുട്ടിനും പാകാരയ്ക്കു" മിടയ്ക്കു വളർച്ച പ്രാപിക്കുവാൻ ഞങ്ങളെ ജീവിതവൈവിധ്യങ്ങളെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു് മറ്റുള്ളവർക്കു് ഉപദേശം നൽകുമ്പോൾ അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ നിലയും വളർച്ചയും വൈദികർ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നുതന്നെ

THE CHURCH WEEKLY

(8-ാം വേളിൽനിന്നു തുടർച്ച) യിൽ പുതിയ 49-ാം വകുപ്പ് 1951 ഏപ്രിൽ 1-ാം തീയതി മുതൽ സുവർണ്ണ വാർഷികത്തിൽ എഴുതുന്ന പ്രത്യേകം ചിന്താവിഷയമാണ്. ഏപ്രിൽ 1-ാം തീയതി മുതൽ സുവർണ്ണ വാർഷികത്തിൽ എഴുതുന്ന പ്രത്യേകം ചിന്താവിഷയമാണ്. ഏപ്രിൽ 1-ാം തീയതി മുതൽ സുവർണ്ണ വാർഷികത്തിൽ എഴുതുന്ന പ്രത്യേകം ചിന്താവിഷയമാണ്.

പുതിയ നിയമം (The Indian Succession Act, 1925) അതിനു മുമ്പ് ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ നടപ്പിലായ 1865-ലെ നിയമത്തെ പരിഷ്കരിച്ചുണ്ടായതാണ്. ഈ നിയമം ഇന്ത്യൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ നടപ്പിലാക്കുകയാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ 1092-ലാണ് ക്രിസ്ത്യൻ പിന്തുടർച്ചാനിയമം പ്രത്യേകമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ നിയമം അന്ന് അതേപടി തിരുവിതാംകൂറിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിന് പഠനത്തെ പ്രധാന കാരണമുണ്ടായിരുന്നു. 1) തിരുവിതാംകൂറിലെ സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുഖ്യമായി കർഷകസമുദായവും അവരിൽ ഭൂരിവകുപ്പും ചെറിയ ചെറിയ വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാരും ചെറുതരം വസ്തുക്കളെ പുത്രസ്വത്തുമാർകൾ തമ്മിൽ ഭാഗിക്കാൻ വ്യവസ്ഥയുണ്ടെങ്കിലും പുത്രികൾക്ക് കൂടി ഭാഗവാകാൻ നൽകി ചെറുതരം വസ്തുക്കളെ പിടുന്നതും കൂടുതൽ ഭാഗവാൻ ഹർഷണമനു നീതിയും നൽകുമല്ലോ. പുത്രിമാരും സഹോദരികളും വിവാഹശേഷം സ്വകുടുംബത്തിൽ നിന്ന് വളരെ ദൂരം പോയി താമസിക്കേണ്ടിവരുന്നതുകൊണ്ട് കുടുംബത്തിനടുത്ത് വീതത്തിൽ സിദ്ധിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ ശരിയായി കൃഷ്ടിയെന്നതിനു അവർക്കു സാധിക്കാതെ വരും. ഇൻഡ്യൻ നിയമം ബാധിക്കുന്ന യൂറോപ്യന്മാരും യൂറോപ്യരും യഹൂദന്മാരും കാർഷികസമുദായം തങ്ങളും. അവിടുത്തെ ഇൻഡ്യൻ ക്രിസ്ത്യാനികളായ മിക്ക വ്യക്തികളും അതേ അല്ലെങ്കിൽ താമസക്കാരും ഭൂസ്വത്തു സ്വന്തമായ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളോ ഉല്പാദനവരും ആയിരുന്നു. മലബാറിലെ സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എപ്പോഴും കർഷകവർഗ്ഗമായിരുന്നെങ്കിലും സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അഗണ്യമായ ഒരു മൂലയിൽ താമസിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവരെപ്പറ്റി ഇൻഡ്യൻ നിയമം പാസ്സാക്കിയ കാലത്ത് വേണ്ടവിധം അലോചിക്കാൻ ഇടവന്നിട്ടില്ല. 2) തിരുവിതാംകൂറിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഇന്നും ചിലത്തരം കൂട്ടുകടുംബ സമ്പ്രദായ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. അവിടെ ഇൻഡ്യൻ പിന്തുടർച്ചകൃത്യം ന്യായമായിരിക്കുകയില്ല. 3) ഭൂരിവകുപ്പും ജനങ്ങളും ഇൻഡ്യൻ പിന്തുടർച്ചാനിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനെ പ്രതികൂലിക്കുന്നവരാണ്. ഇതാണ് ഏറ്റവും പ്രധാന കാരണം. എന്നാൽ ഈ കാരണങ്ങളെ താങ്ങുന്ന മനോ

ഗതി ഉൽപ്പത്തിക്കുള്ളിൽ നിന്ന് കഠിനശ്രദ്ധയായി മാറി സ്ത്രീകളുടെ അവകാശം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് പരിഷ്കരിച്ച അഭിപ്രായഗതികളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ ഭൂരിവകുപ്പാഭിപ്രായം എന്തെന്ന് അലോചിക്കുമ്പോൾ അറിയുകയോ ചെയ്യാതെയും 1092-ലെ തിരുവിതാംകൂർ നിയമത്തിന് മുമ്പേയ പരിതസ്ഥിതികളെ പ്രത്യേകം ഗണിക്കാതെയുമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ പുതിയ പിന്തുടർച്ചകൃത്യം നിയമമായി നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഇൻഡ്യൻ പിന്തുടർച്ച നിയമം അന്ന് ഇന്നു തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ബാധകമായിരിക്കുന്നതെന്ന് അറിയുന്നവരും തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രത്യേക നിയമമുള്ളതുകൊണ്ട് ഇൻഡ്യൻ നിയമത്തിൽനിന്ന് തിരുവിതാംകൂറിനെ ഒഴുക്കും 6-ാം വേളിൽ)

THE BANK OF NEW INDIA Ltd.
H. O. TRIVANDRUM.
 BRANCHES:

Alleppey	Kumbanad
Alwaye	Pandalam
Chathannoor	Pathanamthitta
Chengannoor	Perumpavoor
Chirayinkil	Punalur
Ernakulam	Tiruvella
Kottayam	Trivandrum
Kozhencherry	Vakkom (Kadavoor A.O.)

and Vennikulam.

Trivandrum,
3-4-195.

K. E. CHERIAN,
General Manager

Punnathra Tile Works Kottayam.
 ETTUMANOOR A. O.

പുന്നത്തൂർ ഓട്ടുകമ്പിനി

മേൽത്തരം മേച്ചിലോടുകൾ, മൂലയോടുകൾ, തറയോടുകൾ, കണ്ണാടി യോടുകൾ, പുകയോടുകൾ, ചുട്ടകട്ടകൾ, ഇഷ്ടുകൾ, പുഷ്ടികൾ.

OUR SURKI POWDER A SPECIALITY.

For further particulars please write to:-
P. A. POONNEN,
 Palampadom, Kottayam. or **The Manager, Punnathra Tile Works,**
 Ettumanoor A. O.